

Uitspraak N° 992
Belastingjaar 1917
Register N° 934

De Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Alkmaar.

Gezien een arrest van den Hoogen Raad van den Zestienden November 1921, waarbij is vernietigd een vonnis van den genoemden Raad van Beroep gewezen den 2^e mei 1921 in zake het hooger beroep ingesteld door de Naamlooze Vennootschap X te Z tegen haar aanslag in de oorlogswinstbelasting over 1917 en bij welk arrest de zaak is teruggewezen naar den Raad van Beroep om verder te worden behandeld en beslist met inachtneming van 's-Hoogen Raads arrest.

Overwegende dat de Raad bij zijn vonnis van 2 Mei 1921 heeft beslist dat de oorlogswinst van appellante in het jaar 1917 niet hooger is geweest dan *f* 5.400, deze beslissing steunde op een nauwgezet onderzoek van hare koopmansboeken en bij de na te melden nadere behandeling der zaak niet onjuist is gebleken.

Overwegende dat dit ook niet is beweerd door of namens de inspecteur.

Overwegende dat de Raad mede heeft beslist bij haar evenvermeld vonnis, dat ten onrechte met toepassing van art. 42 der wet, dubbele aanslag heeft plaats gehad.

Overwegende dat naar aanleiding van deze beslissing en ter voldoening aan 's-Hoogen Raads arrest een nader onderzoek heeft plaats gehad in de vergadering van den Raad gehouden op 13 Januari 1922 en als toen zijn gehoord de appellante, de Inspecteur en de Rijksaccountant, die belast is geweest met het onderzoeken der koopmansboeken van appellante.

Overwegende dat bij dat onderzoek is gebleken, dat appellante aan dien ambtenaar inzage heeft verstrekt van alle boeken en bescheiden, die konden

dienen tot staving der aangifte.

Overwegende dat hieronder begrepen was het zoogenaamde depositoboek en dit hoewel en naar 's-Raads opvatting terecht, door de appellante is aangevoerd dat het depositoboek een hulpboek is, niet noodig tot staving der aangifte voor de oorlogswinstbelasting, dewijl de depositobedragen mede worden geboekt in het kasboek en overgebracht naar het grootboek, waaruit de balans en winst- en verliesrekening wordt opgemaakt.

Overwegende dat voorts gebleken is, dat de appellante bij het boekenonderzoek door den rijksaccountant niet heeft willen toestaan, dat deze de namen der depositanten uit het depositoboek overschreef en deze ambtenaar desgevraagd heeft verklaard, dat hij die namen niet noodig had te weten tot staving der aangifte, maar deze alleen wenschte op te nemen omdat ze hem als belastingambtenaar interesseerden.

Overwegende dat hieruit volgt dat de appellante volledig heeft voldaan aan de verplichting haar opgelegd in het 2^e lid van art. 42 der wet op de oorlogswinstbelasting en haar derhalve de verhooging met honderd ten honderd niet mocht zijn opgelegd.

Gezien de betrekkelijk wetsartikelen en opnieuw recht doende.

Beslist dat de oorlogswinst van appellante in het jaar 1917 heeft bedragen *f* 5.400 en dat voor dubbele aanslag ingevolge art. 42 voornoemd geen termen aanwezig zijn.

Aldus gedaan in zijne vergadering van 13 Januari 1922.

De Raad van Beroep

w.g. C. van Lookeren Campagne, voorzitter

w.g. H.J. Vonk, secretaris